

Stk. 3 svarer til de gældende regler.

Stk. 4 svarer til de nugældende hæftelsesregler i toldlovens § 48, stk. 1.

Til § 191.

Bestemmelsen, der svarer til den nugældende toldlovs § 47, stk. 2, fastsætter straf af bøde for overtrædelse af de af finansministeren fastsatte særlige regler og kontrolforskrifter for ind- og udførsel samt oplagring i frihavn eller på frilager af særlig højt beskattede varer.

Til § 192.

Forslaget om bortfald af konfiskationen, der er en væsentlig lempelse i strafansvaret for indsmugling, nødvendiggør, at der i loven optages regler om, at toldvæsenet har ret til at tilbageholde indsmuglede varer, indtil bødebeløb og de påhvilende told- og afgiftsbeløb er betalt. For at forhindre, at afslutningen af disse sager trækker i langdrag og en deraf følgende indviklet regnskabsførelse, må man anse det for påkrævet, at der fastsættes en relativ kort frist til forholdets afvikling og klare regler for, hvorledes der skal forholdes med godset, dersom fristen overskrides.

Til § 193.

I den gældende lovgivning er der fastsat straffebestemmelser for urigtig angivelse til toldbehandling i toldforordningens § 175 og i toldlovens § 12 for henholdsvis vægttoldbeskattede varer og værditoldbeskattede varer samt i toldforordningens § 162 for urigtig generalangivelse og i toldlovens § 33 for urigtig angivelse for at opnå toldgodtgørelse eller fraskrivning i kreditoplag.

Det er imidlertid anset for hensigtsmæssigt at samle straffebestemmelserne for urigtig angivelse vedrørende toldforhold i en enkelt paragraf med fælles strafferamme, og ved udarbejdelsen af forslaget er bestemmelsen i toldlovens § 12 lagt til grund, medens man har forladt de absolut lovbestemte straffe i toldforordningen, der må anses for forældede.

Den i stk. 1 fastsatte bødestraf for urigtig angivelse svarer til de nugældende regler i toldlovens § 12 og toldforordningens § 175, sammenholdt med toldforordningens § 110, hvorefter den pågældende ifalder ansvar for urigtig angivelse, uanset om angivelsen er afgivet af ham selv eller af en person eller et firma, der handler på hans vegne.

I stk. 2 og 4 er foreslået straf af bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder for den, som ved en urigtig angivelse eller ved at bekræfte denne med urigtig dokumentation eller på anden måde forsætligt eller

uagtsomt skaffer sig toldmæssige fordele, hvortil han ikke er berettiget. Strafferammen svarer til toldlovens § 12, stk. 2, jfr. §§ 6 og 7 i lov nr. 127 af 15. april 1930 og toldlovens § 33.

Bestemmelsen i stk. 3 om straf for urigtig førelse af lagerregnskab svarer til den gældende regel i toldlovens § 33, 2. punktum, og den øvrige del af bestemmelsen, der må ses i sammenhæng med den eventuelle adgang til under påberåbelse af varers oprindelse at opnå toldlempelse ved indførsel her til landet, indebærer, at der kommer til at gælde samme straffebestemmelser for afgivelse af urigtige oplysninger og bevisligheder i dette forhold som ved urigtig angivelse i andre tilfælde. For så vidt angår bestemmelsens anvendelse, når der foreligger urigtigheder i forbindelse med opnåelse af toldvæsenets attestation ved varers udførsel her fra landet, gælder det, at der her af gensidighedsgrunde må være samme straffebestemmelser som ved urigtigheder, hvor skaden rammer herværende interesser. Dette er forudsat under forhandlingerne i OEEC om tilståelse af gensidige toldnedsættelser inden for det påtænkte europæiske frihandelsområde.

Til § 194.

De foreslåede regler om straf for brud på toldlukke svarer til de i toldforordningens §§ 102-104 indeholdte bestemmelser. Man har dog for det forsætlige eller groft uagtsomme brud på toldlukke anset det rigtigt at foreslå den i borgerlig straffelovs § 126, stk. 1, indeholdte strafferamme for tilsvarende forseelse bragt i anvendelse, ligesom man har ment at burde foreslå optaget en udtrykkelig bestemmelse om, at reglerne om brud på toldlukke finder tilsvarende anvendelse, når et toldlukke er gjort uvirksomt på anden måde end ved brud.

Til § 195.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med bestemmelsen i § 1 i lov nr. 85 af 31. marts 1931 om tillæg til lov af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri, således som denne er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 219 af 1. juli 1955. Bestemmelsen er foranlediget af den Danmark ved Helsingforskonventionen pålagte forpligtelse til at træffe foranstaltninger til forhindring af smugleri.

Til § 196.

Den foreslåede bestemmelse svarer ganske til bestemmelsen i den nugældende toldlovs § 45, stk. 3.

Til § 197.

Bestemmelsen er identisk med den nugældende toldlovs § 48 a, som gennemførtes i 1955 med